

Declaració institucional del 28 de juny de 2022, Dia Internacional de l'Orgull o per a l'Alliberament LGBTI+

El dret a caminar pel carrer sense por, sense rebre insults ni patir agressions per ser qui som o per anar agafats de la mà de la nostra parella. El dret que el nostre lloc de treball sigui un espai segur, sense que la nostra orientació sexual sigui motiu de discriminació. El dret a expressar-nos i mostrar-nos tal com som en l'àmbit familiar, educatiu o en els espais d'oci. El dret al reconeixement de la nostra identitat de gènere i de la diversitat familiar per part de les administracions... Tots aquests drets no són drets que hagin vingut donats per a totes les persones. Els col·lectius LGBTI+ han hagut de lluitar durant dècades per aconseguir-los, tant al nostre país com arreu del món, i encara avui no estan plenament garantits.

Les mobilitzacions socials en defensa dels drets de les persones LGBTI+, iniciades amb els fets de Stonewall l'any 1969 a Nova York i a la dècada dels setanta a casa nostra, han contribuït a tenir un país més just, mitjançant la conscienciació social i l'impuls d'un marc normatiu de protecció dels drets humans. La Llei 11/2014, del 10 d'octubre, per a garantir els drets de lesbianes, gais, bisexuals, transgènere i intersexuals i per a erradicar l'homofòbia, la bifòbia i la transfòbia va ser un punt d'inflexió per elaborar polítiques públiques LGBTI+ a Catalunya, al mateix temps que ha permès atendre i acompanyar les persones que han vist vulnerats els seus drets a través del desplegament arreu del territori de la Xarxa de Serveis d'Atenció Integral LGBTI+.

Més recentment, la Llei 19/2020, del 30 de desembre, d'igualtat de tracte i no-discriminació reforça les mesures per assolir una protecció real i efectiva contra qualsevol forma o acte de discriminació o d'intolerància per motiu de l'orientació sexual, la identitat o l'expressió de gènere de les persones. La futura llei trans* catalana, actualment en elaboració, ha de continuar el camí cap a la plena garantia de drets. Com més drets, més justícia, més democràcia. Els nous drets no resten altres drets assolits ni tampoc no esborren res ni ningú.

Fer valdre les lleis d'igualtat en tots els àmbits i desplegar-les amb la màxima potència és una obligació de tots els poders públics. I ho és encara més avui dia davant els discursos d'odi a la diferència i el qüestionament per part de l'extrema dreta dels drets assolits. Com va dir Judith Butler respecte d'aquests grups en l'acte de lliurament del Premi Internacional Catalunya el 27 d'abril d'enguany: «Quina visió de la nació és aquella que pot estar amenaçada per qui persegueix la igualtat, la llibertat, la justícia, la fi de les guerres, un futur sense violències, o el dret a caminar pel carrer sense por?».

A Catalunya tornarem a dir tantes vegades com faci falta «No passaran!». Més que mai, les entitats i els poders públics del país defensarem el dret de les persones a viure en llibertat, i treballarem per accelerar un canvi social que només serà possible si les polítiques públiques feministes són transinclusives, si les polítiques LGBTI+ són feministes, i si totes aquestes polítiques són també antiracistes i tenen en compte l'edat o la discapacitat.

Els drets de les persones LGBTI+ són part de la lluita compartida per la defensa del dret de totes les persones a ser i a viure lliures de discriminacions i de violències. Ja siguem persones cis, trans* o no-binàries i sigui quina sigui la nostra orientació sexual, aquesta lluita ens ha d'interpel·lar sempre, perquè els drets s'exerceixen i es garanteixen de manera col·lectiva.